

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/610/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217396
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217396.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 6C/115/2012-112 zo dňa 21. marca 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobný návrh. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd prvého stupňa v jednotlivých exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č.k. 6C/115/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp.zn.: 6C/115/2012, 6C/132/2012, 6C/133/2012, 6C/153/2012, 6C/165/2012, 6C/181/2012, 6C/185/2012, 6C/200/2012, 6C/202/2012, 6C/217/2012, 6C/229/2012, 6C/236/2012, 6C/238/2012, 6C/243/2012, 6C/248/2012, 6C/286/2012, 6C/289/2012, 6C/293/2012, 6C/304/2012, 6C/323/2012, 6C/332/2012, 6C/339/2012, 6C/341/2012 s tým, že konanie bude vedené pod sp. zn. 6C/115/2012.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukazoval na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytuje viacero nedostatkov, napr. že sú zmätočné v označení povinného, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukazoval na to, že „žiadosti o informáciu o stave konania“ nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Ďalej poukazoval na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr, a preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Súd prvého stupňa sa oboznámil v tomto spoločnom konaní s jednotlivými exekučnými spismi Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Exekučnými titulmi vo všetkých exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, s výnimkou vecí sp.zn. 6Er/204/2004 (6C/304/2012), 6Er/213/2005, (6C/323/2012) kde titulom boli notárske zápisnice. V konaní sp.zn. 6Er/670/2010 (6C/332/2012), súd prvého stupňa uznesením z 23.09.2011 konanie zastavil, keďže povinný zomrel pred začatím konania dňa 25.06.2009. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že námietka žalovaného poukazujúca na nedostatky žalobných návrhov nie je dôvodná, pretože žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol, čoho sa domáha, a preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. považoval za nedôvodný. Rovnako sa súd prvého stupňa vysporiadal s uplatnenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobcu zo strany žalovaného a dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/115/2012, 6C/133/2012, 6C/153/2012, 6C/181/2012, 6C/185/2012, 6C/200/2012, 6C/229/2012, 6C/236/2012, 6C/238/2012, 6C/248/2012, žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/202/2012, 6C/243/2012, 6C/286/2012, 6C/289/2012, 6C/293/2012, 6C/332/2012, 6C/339/2012, 6C/341/2012 v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na súde prvého stupňa podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C132/2012 a 6C/217/2012, v ktorom žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu právnomu zástupcovi oprávneného a to dňa 7.10.2011 a 27.11.2009. Uvedenými uzneseniami bola exekúcia čiastočne zastavená a zároveň bolo vydané poverenie a preto ani tento nárok žalobcu nie je uplatnený po uplynutí premlčacej doby.

V konaní sp. zn. 6C/165/2012, 6C/304/2012 a 6C/323/2012, v ktorom žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu, uznesenia boli doručené v roku 2011 a teda aj v tomto prípade žalobný návrh bol podaný včas.

V konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 6C/115/2012, 6C/133/2012, 6C/153/2012, 6C/181/2012, 6C/185/2012, 6C/200/2012, 6C/229/2012, 6C/236/2012, 6C/238/2012, 6C/248/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (istina RS) a preskúmal exekučný titul nad rámec právomocí zverenej exekučnému súdu s tým, že preskúmal

skutkový stav vecí a konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Súd prvého stupňa správne postupoval podľa ust. § 3, 5, 6, 9, 15, 17 a 19 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 41 a § 44 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „EP“) a § 45 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam súd prvého stupňa mal preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu, okrem dvoch prípadov, kde boli exekučným titulom notárske zápisnice. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv alebo na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných súdov. Súd prvého stupňa poukazujúc na ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. zdôraznil, že v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. rozhodcovského súdu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia NS SR (5Cdo/439/2012, 6Cdo/290/2012), či rozhodnutia Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011). Preto dospel k záveru, že posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Okrem toho, že exekučný súd mal nielen oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, súd prvého stupňa uviedol, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu, t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, mal súd prvého stupňa za preukázané, že ani jedno rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené, resp. zmenené pre nezákonnosť.

Súd prvého stupňa mal tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 6C/202/2012, 6C/243/2012, 6C/286/2012, 6C/289/2012, 6C/293/2012, 6C/332/2012, 6C/339/2012, 6C/341/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súdu prvého stupňa.

Pokiaľ sa týka konania vedeného pôvodne pod sp. zn. 6C/132/2012 a 6C/217/2012, žalobca v tejto veci namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z pripojených exekučných spisov mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená v prvom spise dňa 3.8.2011, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 7.10.2011 po predložení dokladov oprávneným, ktoré predložil dňa 9.9.2011 a vydaním uznesenia ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia čiastočne zamietol a v druhom spise bola žiadosť doručená dňa 20.3.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 27.11.2009 po predložení dokladov oprávneným, ktoré predložil až po urgencii dňa 21.9.2009 a vydaním uznesenia ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia čiastočne zamietol.

Vo všetkých uvedených exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy, resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých

vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho lehota podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platí v prípadoch, ak súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie a nie v prípade zamietnutia žiadosti súdneho exekútora. V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu, pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia súdu prvého stupňa o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu a preto vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul a preto okrem ustanovení Exekučného poriadku bolo potrebné posúdiť aj dané právne veci podľa zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa Všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I.ÚS 476/2012. Podľa oboznámených spisov č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a to odpovedí na sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní, sťažností žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené a v konaní bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažností žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených na súde prvého stupňa neboli zo strany vedenia súdu prvého stupňa konštatované prietahy v konaní. V neposlednom rade súd prvého stupňa poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Okresný súd nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní ani v exekučnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných veciach a nedostatok právomoci Okresného súdu Spišská Nová Ves na rozhodnutie o prietahoch mal súd prvého stupňa za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný právny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere žalobca dôkazné bremeno neuniesol.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 6C165/2012, 6C/304/2012 a 6C/323/2012 k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Zo spisov bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. V prvom prípade súd po doručení podkladov rozhodol o zmene exekútora, v ďalších dvoch exekúciu zastavil a návrh na zmenu exekútora zamietol. Rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažností podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora nemohla týkať ani jedna sťažnosť, keďže návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný dňa 22.11.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených súdom prvého stupňa boli považované za neopodstatnené.

Súd prvého stupňa preto konštatoval, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu.

Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok a preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu súd prvého stupňa návrh v celom rozsahu zamietol. Žalobca nepredložil listinné dôkazy a nenavrhol iné dokazovanie a preto uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

K námietke žalovaného, že žaloba bola na súd žalobcom podaná ešte pred uplynutím 6 mesačnej lehoty od prijatia týchto žiadostí žalovaným súdom prvého stupňa uviedol, že žalobca si splnil svoju povinnosť,

keďže podal žalovanému pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a v čase rozhodovania súdu už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí, pričom žalovaný v písomnom vyjadrení potvrdil, že zo strany žalobcu mu boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23. 04. 2012.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný si nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení uplatnil, avšak trovy nevyčísľil v stanovenej lehote podľa § 151 ods. 2 O. s. p. a zo spisu výška náhrady trov konania nevyplýva, preto súd prvého stupňa náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca (ďalej len „odvolateľ“) z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O. s. p. a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odvolateľ namietal postup súdu prvého stupňa, ktorý vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania s odôvodnením, že žalobca sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil.

Odvolateľ tvrdí, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a ak tak spravil, odňal žalobcovi právo na konanie pred súdom. Obsahom žiadosti o zrušenie pojednávania bola námietka, že konajúci sudca je vylúčený, pričom poukázal na to, že Krajský súd v Trnave svojím rozhodnutím v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov z rozhodovania a vec prikázal na prejednanie inému súdu a rovnako rozhodovali Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove. Za týchto okolností neobstojí názor Krajského súdu v Košiciach vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva, a preto ústne pojednávanie nemalo byť vykonané. Žalobca pritom trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak iba na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Ďalej žalobca namieta, že sa nemohol vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ani k dôkazom ktoré súd vykonal. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa právo na kontradiktórne konanie, ktoré bolo v tejto veci porušené. Konajúci súd neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam vecí. Žalobca ďalej namieta, že nebolo možné vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože tým došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Ďalej žalobca namieta, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.

Pokiaľ sa týka majetkovej škody namieta odvolateľ názor súdu prvého stupňa o jej nedôvodnosti, pretože konajúci súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania správy informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje, a preto je v tejto časti rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Konajúci súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offio, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Pokiaľ sa týka nemajetkovej ujmy, súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočného prieskumu. Ak sám konajúci súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase, mal konštatovať porušenie práva a priznať nemajetkovú ujmu žalobcovi.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Odvolačný súd predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že prevažná väčšina odvolacích námietok žalobcu je irelevantná vo vzťahu k napadnutému rozsudku. Odvolateľ v odvolaní uvádza námietky, ktoré žiadnym spôsobom nekorešpondujú priebehu konania vo veci samej a dôvodom, pre ktoré súd žalobu zamietol.

Takýmito irelevantnými námietkami sú námietka vo vzťahu k skutočnosti, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, námietka skutočnosti, že žalovaný sa vo veci nevyjadril napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu a námietky vo vzťahu k posúdeniu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie na deň 21. 03. 2014 (čl. 110 spisu), ktorého sa účastníci konania nezúčastnili. K námietke žalobcu proti neodročeniu pojednávania sa odvolací súd vyjadrí v ďalšej časti tohto odôvodnenia. Keďže však ústne pojednávanie vo veci bolo nariadené a bolo vykonané, je odvolacia námietka žalobcu o neuskutočnení ústneho pojednávania irelevantná.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný sa k žalobe podrobne vyjadril písomným podaním zo dňa 04. 02. 2013 (č. I. 32 spisu). Preto odvolacia námietka vo vzťahu k možnosti rozhodnutia rozsudku pre zmeškanie je neopodstatnená. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu 18. 02. 2013.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V pojednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 21. 03. 2014, keďže bola zachovaná aj lehota na prípravu pojednávania v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p. Na tomto pojednávaní súd prvého stupňa oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov v zmysle ust. § 129 ods. 1 O.s.p. ich prečítaním (č. I. 111 spisu).

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť sa vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tento práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Irelevantná je odvolacia námietka žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako bolo uvedené vyššie.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o majetkovej škode a nemajetkovej ujme z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že dôvodom pre nepriznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy bolo zistenie konajúceho súdu, že vo veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a pokiaľ sa týka nezákonného rozhodnutia neexistuje žiadne také rozhodnutie, ktoré by bolo príslušným orgánom zrušené pre jeho nezákonnosť, čím neboli naplnené dôvody, pre ktoré by bol daný základ žalovaného nároku.

Odvolačné námietky žalobcu vo vzťahu k posudzovaniu výšky škody a nemajetkovej ujmy sú teda rovnako bezpredmetné a nemajú žiaden vzťah k napadnutému rozsudku.

Ani odvolacia námietka vo vzťahu ku konaniu vo veci samej a k napadnutému rozsudku týkajúca sa vykonania pojednávania dňa 21. 03. 2014 po podaní žiadosti o odročenie pojednávania v súvislosti s námietkou, že vo veci rozhodol vylúčený sudca nie je v danej veci relevantná.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že ani tento odvolací dôvod nie je naplnený.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Odvolateľ namieta, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd vec prejednal v jeho neprítomnosti hoci na to neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a navyše vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené predpoklady uvedené v ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takeého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Predpokladom pre prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, na ktoré sa tento nedostaví ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie.

Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania boli predvolaní na pojednávanie nariadené na deň 21.03.2014 písomne, pričom právnomu zástupcovi žalobcu aj žalovanému bolo predvolanie doručené dňa 14.03.2014, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalovaný doručil dňa 19.03.2014 elektronickými prostriedkami súdu prvého stupňa ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania. Žalobca ale nepožiadala o odročenie pojednávania konaného dňa 21.03.2014 ani o prerušenie konania a preto sú jeho námietky v tomto smere právne irelevantné.

Súd prvého stupňa sa okrem toho venoval posúdeniu návrhu na odročenie pojednávania v odôvodnení rozsudku (str. 7 odôvodnenia).

Námietka odvolateľa, že vo veci koná vylúčená sudkyňa teda nie je dôvodná, pretože o tom bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu, ktorým je súd viazaný (4NcC/25/2012-15 zo dňa 22.10.2012).

Z uvedených dôvodov teda nie je naplnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. Rovnako nie je daný ani § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v konaní nebol preukázaný taký postup súdu, ktorým by sa odvolateľovi odhala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd je teda toho názoru, že súd prvého stupňa riadne a úplne zistil skutkový stav veci, tento zistený skutkový stav podriadil pod relevantné ustanovenia hmotného práva, ktoré na danú vec správne aplikoval a interpretoval. V konaní nebola zistená taká vada, ktorá by mala za následok zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle aj ďalších odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) O.s.p.

Preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, ale trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.